

ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਫਿਦੀ ਪੁਲੂ ਦੁਆਰਾ

ਹਾਇ! ਮੈਂ ਖੇਦੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਕਾਰ ਹੈ। ਪਾਪਾ ਨੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਜਨਮਦਿਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਪਸੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਵਰ੍ਹਮ ... ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ... ਵਰ੍ਹਮ ... ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ... ਵਰ੍ਹਮ ... ਮੈਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਾਰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਅਤੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੂਰਜ, ਚੰਦ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਚਲਾਉਣੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ?

ਨਹੀਂ! ਉਹ ਨਹੀਂ!... ਟੱਕਰ!... ਹੁਣ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ... ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਉਸਦੇ ਦੰਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ! ਪਰ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ.... ਵਰ੍ਹਮ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਲ!

THE END

Click below to follow us:

